

המעשה הוא העיקר

שבת הגדול

להיות בשמחה גדולה

א. השמחה [ד"שבת הגדול] צריכה להיות באופן של גדלות, כמובן בפשטות שב"שבת הגדול" בפעם הראשונה, כשנעשה הי"ס גדול, "התחלת הגאולה והנסים", היו בני ישראל בשמחה גדולה.

י"א ניסן - יום הולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח להוסיף בתורה ומצוות - ומתוך התוועדות של שמחה

א. יש לנצל יום זה, יום ההולדת, באופן שעל ידו יתוסף בכל עניני תורה ומצוות, ומתוך שמחה, על ידי התוועדות של שמחה במעמד כמה וכמה מישראל, אנשים נשים וטף (כמובן עם מחיצה ע"פ שולחן ערוך), שמחה של מצוה ושמחה של תורה.²

שמחה גשמית על ידי מאכל ומשקה המשמח ובהגבלות

ב. [הנ"ל הוא] עד לשמחה גשמית הקשורה עם הגוף הגשמי, על ידי אכילה ושתי, "לחם לבב אנוש יסעד", ובפרט מאכל המשמח ומשקה המשמח², ופשיטא - בהגבלות הידועות (ד' כוסיות קטנות, וגם זה - לאו כל מוחא סביל כו').³

ב. בודאי למדו הפסוקים שהתחילו לומר כפי שנתבארו בחסידות ג. בודאי ישנם כמה וכמה שכבר למדו פירושי הפסוקים דמזמור [צ'] זה בספר תהלים של "נעים זמירות ישראל" שהתחילו לומר בימים אלה כפי שנתבארו בפנימיות התורה, וכבר נתפרסמו בדפוס.⁴

י"ג ניסן - יום ההילולא של הצמח צדק

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבתלי מוגהות (דשימת השומעים), מתשנ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ מצורע תשמ"ט - התוועדות ע' 15: "מהענינים העקריים דיום השבת הוא ענין השמחה, כמאמר ל"וביום שמחתכם אלו השבתות", ועל אחת כמה וכמה ב"שבת הגדול", שהשמחה צריכה להיות וכו'".

וראה שם: "ובנוגע לימים שלאחריו - יש להוסיף ולהשלים בכל הקשור להכנות לקראת חג הפסח, החל מעניני ההכנה שיכולים לעשותם ביום השבת עצמו, כמו, להכין את הילדים ל"ליל הסדר", שידעו ד' הקושיות, ושאר עניני הסדר - כהכנה להחיוב "והגדת לבנך שבפסח".

2) משיחת י"א ניסן תשמ"ח - התוועדות ע' 38.

3) שם בהערה 19: "ואין להאריך בדבר הפשוט ומובן לכל גם לקטנים בשכל, שמצד עצמם עלולים לחשוב שע"י הנהגה אחרת כו' ידגישו את שייכותם ל"שמחה של מצוה"... שלא בערך מכפי שנצטוו ע"י זקני המשפיעים, עד לציווי של נשיא דורנו, בלשון צחה וברורה".

4) משיחת ליל י"ג ניסן תנש"א הערה 77 - התוועדות ע' 48: "פירסום שהוא לדורות ומביא גם הזירה ("זירה מיד ולדורות") בהקיום בפועל דכל ענינים אלה".

להוסיף בתורת הצ"צ בה"צמח צדק" ובהגהותיו על לקו"ת

א. בודאי ינצלו יום סגולה זה (והימים הסמוכים אליו) להוסיף בלימוד תורתו של הצמח צדק הן בנגלה דתורה [בהספרים שנקראו על שמו, "צמח צדק"] והן [ובמיוחד] בנסתר דתורה, קבלה וחסידות, [החל מהגהותיו על ה"לקוטי-תורה"]⁵.

מה טוב - ג' פעמים במשך המעל"ע - ובפירושו על הרמב"ם

ב. מה טוב - ג' פעמים במשך המצת-לעת, וכל המרבה הרי זה משובה⁶, ומה טוב - לימוד פירושי הרמב"ם כפי שנתבארו בחידושי הצמח-צדק, כולל גם הביאורים בפנימיות התורה בהענינים שבהתחלת ספרו של הרמב"ם.⁷

להוסיף בקיום הוראותיו בפרט שכמה מהם נתפרסמו בדורנו

ג. להוסיף גם בהליכה בדרכיו אשר הורנו, "ונלכה באורחותיו נצה סלה ועד", כמבואר בספריו, וכן בהדברים שנמסרו אודותיו בעל-פה, ובפרט שבדורנו זה נתפרסמו ריבוי ענינים מתורתו בכתב ובדפוס, ובהם כמה וכמה הוראות.⁸

במיוחד בתורותיו והוראותיו בעניני חודש ניסן

ד. ולכל לראש - תורותיו והוראותיו בעניני חודש ניסן וחג הפסח, ועל דרך זה בשאר הענינים דתושב"כ ותושבע"פ.⁸

ללמוד החידושים דדורות הכי אחרונים עד לנשיא דורנו

ה. הנ"ל כולל גם החידושים בעניני תושבע"פ שנתחדשו בדורות הכי אחרונים עד לדורו של הצמח-צדק, וכן ההמשך בתורתם של רבותינו נשיאנו שלאחריו, ממלאי מקומו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.⁹

ו. ובמיוחד בעניני התורה שבהם ה" עיקר התעסקותם ("אין וואס זיי האבן זיך מער געקאכט") - הן בנוגע לנשיא דורנו, הן בנוגע להצמח-צדק, ועד"ז בנוגע להרמב"ם, בעל יום ההולדת דערב פסח¹⁰.

י"ד ניסן - יום ההולדת של הרמב"ם, ערב פסח לנצל יום הולדתו של הרמב"ם לעורר אודות לימוד הרמב"ם

5) משיחת ליל י"ג ניסן תנש"א - התוועדות ע' 48.

6) ש"פ צו תש"ב - התוועדות ע' 29.

7) משיחת ליל י"ג ניסן תנש"א - התוועדות ע' 48-9: "לידע שיש שם מצוי ראשון כו' וכל הנמצאים כו' לא נמצאו אלא מאמתת המצא", "הוא שהבניא אומר וה' אלקים אמת וכו'", ועד להענינים שנרמזו בהם באופן ד"תן לחכם ויחכם עוד", כידוע דרך הלימוד ברמב"ם, שלאחרי לימוד פשוטן של ההלכות בלשון הרמב"ם, "לשון ברורה", מוסיפים לדייק בלשונן, "לשון ברורה" אבל "בדרך קצרה", כדי שמהקיצור תתגלה האריכות שהיתה בכוננת הרמב"ם, ועד להענינים שלא היו בכוננת הרמב"ם, בשכל הגלוי, בעת כתיבת חיבורו, כי אם בהעלם וברמז גם לעצמו. . . ונתגלו ונתחדשו ע"י תלמיד ותיק. ולהוסיף, שהלימוד באופן דתלמיד ותיק עתיד לחדש הוא בכחו וביכולתו של כל אחד ואחת מישראל וכו'".

8) משיחת ערב פסח תש"ב - התוועדות ע' 44.

9) שם: "אשר, שמו הראשון מרמז על ההוספה בכל עניני תורה ומצוות".

10) שם: "שהרי לכל אחד ואחת מישראל, ועאכ"ל גדולי ישראל ונשיא ישראל, יש חלק מיוחד בתורה (כמ"ש "ותן חלקינו בתורתך"), ואף ש"אין גו' אתנו יודע עד מה" חלקם המיוחד של נשיאי ישראל, יודעים מהוראותיהם והנהגותיהם בפועל הענינים שבהם היתה עיקר התעסקותם ("אין וואס זיי האבן זיך מער געקאכט").

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת ח"י רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הגדה של פסח", [ש]דבר זה יוסיף לו חיות ומרץ לנצל אותם בפועל¹⁸.

ג. מה טוב - שלפני החג יקנו לילד סידור חדש וכיו"ב. במכל שכך מן הדין שיש לקנות קליות ואגוזים - דברי הרשות¹⁸.

בח"ל כשעושים סדר ציבורי להשתדל לעשות שני סדרים

ד. במקומות שעורכים סדרים ציבוריים וכלליים שבהם עשו חכונות לערוך רק סדר אחד (בגלל חסרון כסף וכיו"ב). נחוץ וכדאי ביותר, שישתדלו ביותר לעשות את שני הסדרים, על כל פנים, לחלק את ההוצאות לשני הלילות¹⁹.

הגדה בניגון שח

ה. מנהג ישראל²⁰ שאמירת ההגדה ("מגיד" שהתחלתו בארבעת הקושיות) היא בניגון שח²¹.

מוזגים כוסו של אליהו לפני ברכת המזון

ו. בזמנים ידועים היו מוזגים כוסו של אליהו לפני ברכת המזון, ולאחרונה נהגו למזוג לפני ברכת המזון בכל פעם²².

כשמחזירים היין מנגנים הניגון "א-לי אתה ואודך"

ז. בסיום הסדר (אחר אמירת "לשנה הבאה בירושלים") מחזירים היין מכוסו של אליהו להבקבוק²³, וכל המסובים מנגנים בשעה זו הניגון שעל הפסוק "א-לי אתה ואודך"²⁴.

זהירות ממצה שרוי וגם בקטנים

ח. בנוגע לשבעת ימי הפסח - נזהרין ביותר ממצה שרוי, (גם בנוגע לקטנים, מצד ענין החינוך²⁵), עד כדי כך, שמכסין המצות שעל השולחן שלא יפלו עליהן מים, וכן מכסין המים שלא יפול בהם פירור מצה²⁶.

ח"י ניסן - יום הולדת הרה"ג והרה"ח המקובל ר'

לוי יצחק ז"ל

כדאי לערוך התועדות

- 18 ש"פ ויקהל-פקודי תשמ"ח - התועדות ע' 480.
- 19 ש"פ צו תנש"א - התועדות ע' 443-444: "ובודאי - לא יצטרכו להגיע לזה, כיון שהקב"ה ודאי יברך ויספק לעוסקים בזה את כל המצטרך, ויותר מזה".
- 20 משיחת י"ט ניסן ל"צבאות ה' תשמ"ט - התועדות ע' 36: "בהג הפסח מודגש גם שכל עניניו... הם מתוך שמחה, כמנהג ישראל וכו'".
- 21 שם תשמ"ט: "נוסף על זה אין שמחה אלא ביין", שמחה שבאה לאחרי כוס יין של קידוש, ולאח"ז - עוד ג' ג' כוסות שמוסיפים עוד יותר בשמחת החג, שכל זה מביא לשמחה גדולה ביותר - נוסף על השמחה שבה מחוייבים ע"פ הלכה מפני היר"ט "מועדים לשמחה".
- 22 ש"פ מצרוע תשמ"ט בשוה"ג להערה 78 - התועדות ע' 8.
- 23 שם ע' 8: "שרומו שגם בחי' החמישית לפרעה" (כוס חמישי נמשכת ומתלבטת ב"כלים" ("בקבוק"))
- 24 הערה ע' 8 שם. וע' 13 בהערה 126: "ועד"ז בהחזרת היין מכוסו של אליהו להבקבוק, שנת"ז (ט"ז) שרומו להמשכת בחי' החמישית לפרעה" ב"כלים" - שהמשכה ב"כלים" גופא היא באופן של "רנת", ניגון ושיר, היינו, מתוך שמחה "שפורצת גדר", והניגון הוא על הפסוק "א-לי אתה", שבחינת "אתה" נעשה "א-לי" (א-ל שלי).
- 25 לילות חג הפסח תשמ"ח הערה 258 - התועדות ע' 111: "כולל גם בנוגע לקטנים, אשר, מצד ענין החינוך צריכים גם הם להזהר ממצה שרוי וכו'".
- 26 שיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדות ע' 171.

א. ביום הולדתו של הרמב"ם צריכים - לכל לראש - לנצל את ההזדמנות לערוך אודות השיעורים בלימוד הרמב"ם, כל אחד ואחת לפי יכולתו - ג' פרקים ליום, פרק אחד ליום, או הלימוד המקביל בספר המצוות להרמב"ם¹¹.

לנצל יום סגולה זה להוסיף בעניני יהדות מתוך "רעש"

ב. יש לנצל יום סגולה זה - שמזלו גובר - מתוך "רעש" דקדושה בכל מקום ומקום, להוסיף עוד יותר בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי כולל ובמיוחד - בנוגע ללימוד תורתו של הרמב"ם (בהוספה על שאר השיעורים בתורה)¹².

לערוך התועדות של שמחה "ברוב עם" בסמיכות לערב פסח

ג. לערוך התועדות של שמחה, הקשורה עם עניני יהדות, תורה ומצוותי בהשתתפות רבים מישראל, אנשים נשים וטף¹³.

ד. מכיון שבערב פסח אין הזמן מתאים לערוך התועדות "ברוב עם הדרת מלך" יעשו זאת בסמיכות¹⁴ לערב פסח, ואדרבה - כשנעשה שלא בזמנו צריך להיות באופן של פרסום עוד יותר¹⁵.

לשתף הקטנים בה"סיומים" בערב פסח

ה. לשתף בה"סיומים" כולל גם הקטנים (לא רק קטנים בידיעות אלא גם קטנים בשנים) שעדיין אינם שייכים להבנה והשגחה¹⁶.

חג הפסח - ליל הסדר

לימוד פרטי הענינים דהקרוב ב"סדר קרבן פסח"

א. בהכנה להקרבת הפסח נכלל גם (ולכל לראש) לימוד פרטי הענינים דהקרבת הפסח, החל מ"סדר קרבן פסח" שנדפס בסידור השווה לכל נפש¹⁷.

ילדים תהי' "הגדה" שלהם ולפני החג יקנו להם סידור וכיו"ב

ב. כדאי שכל אחד (ובמיוחד ילדים) יהי' לו סידור משלו, חומש וקופת צדקה (להבדיל), ועד"ז ספרים אחרים, ודבר שהזמן גרמא -

11 שם ע' 43-44. וראה שיחת ליל י"ג ניסן תנש"א - התועדות ע' 48: "יש לעורר... ועד"ז בקשר ובשייכות ליום הולדתו של הרמב"ם למחרתו - יש לעורר ע"ד לימוד הרמב"ם, החל מהשיעורים היומיים".

12 ש"פ צו תשמ"ח - התועדות ע' 518. ושם ע' 517: "בהמשך להמדובר לעיל ע"ד ההצעה בקשר להנהגה ביום ההולדת דכל אחד ואחת מישראל, קבלת החלטות טובות להוסיף בעניני יהדות, תורה ומצוותי, מתוך התועדות של שמחה הרי על אחת כמה וכמה שהנהגה זו צריכה להיות (ואדרבה - ביתר שאת וביתר עז) בימי הולדת של צדיקים ונשיאי ישראל, כולל גם - יום הולדתו של הרמב"ם בערב פסח, שאז "מזלו גובר", ולכן, יש לנצל... ע"י עריכת וכו'".

13 משיחת י"א ניסן תשמ"ח - התועדות ע' 38: "וכאן המקום לעורר גם אודות יום ההולדת של הרמב"ם... בערב פסח - לערוך בו וכו'".

14 ראה ש"פ צו תשמ"ח - התועדות ע' 518: "בערב פסח עצמו, או בימים הסמוכים - כפי תנאי המקום כו'".

15 משיחת י"א ניסן תשמ"ח - התועדות ע' 38. ושם בהערה 23: "ע"ד שמצינו בקריאת המגילה (גאולת פורים), ש'בזמנה קורין אותה אפילו ביחיד, שלא בזמנה בעשרה".

16 משיחת ש"פ מטות-מסעי תנש"א - סה"ש תנש"א ע' 719: "ע"ד ובדוגמת הסיום דערב פסח שמנהג ישראל להביא גם הקטנים בכורים הקטנים".

17 (ההשלמה ל)ש"פ ויקהל-פקודי תשמ"ח - התועדות ע' 448. ושם (בהשיחה) ע' 444: "ומתחילים להתכונן להקרבת הפסח - כאמור, שמפ' פרה באים לפ' החודש, קרבן פסח - בביהמ"ק השלישי וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת ח"י רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

גילוי הארת המשיח" ומאחר שגילה זה לרבים וציוה לפרסם זאת, מובן שזה שייך לכל אנשי הדור.³⁴

ו. אם ישנם כאלה שלא קיימו מנהג זה עד עתה, בודאי יקיימו מנהג זה מכאן ולהבא.³⁵ כשיסבירו להם גודל מעלת הענין (ובודאי ישנם כמה וכמה שידועים ומבינים כו'), אף שלא הורגלו בו לפני זה.³⁶

שתיית ד' כוסות בסעודת משיח

ז. המנהג דשתיית ד' הכוסות בסעודת משיח שנתגלה ע"י כ"ק אדנ"ע, ה' רק בנוגע לתלמידי ישיבת תומכי תמימים; ואילו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו גילה ופירסם מנהג זה לכל ישראל, אנשים נשים וטף, והולך ומתפשט בכל תפוצות ישראל.³⁷

א. ביום זה יום הולדת אדמו"ר כדאי לערוך התועדות של שמחה.²⁷

אחרון של פסח לנצל כל רגע דיום זה

א. היות ואחרון של פסח הוא סיום וחזתם וסך-הכל דימי הפסח²⁸ - מובן גודל ויוקר מעלת הזמן והצורך לנצל כל רגע ורגע דיום זה לתקן ולהשלים (גם מלשון שלימות) כל עניני העבודה דחג הפסח שיהיו באופן של שלימות.²⁹

לאכול מצה שרוי' בכל הסעודות דאחרון של פסח

ב. ראינו בהנהגת כ"ק מו"ח אדמו"ר על שולחנו - שהי' מהדר לאכול מצה שרוי' בכל הסעודות דאחרון של פסח, החל מסעודת הלילה.³⁰

בכל מאכל אפי' במאכלים שלא רגילים לאכלם עם לחם

ג. לא רק פעם אחת בסעודה, או ג' פעמים, אלא בכל מאכל ומאכל, דגים ובשר כו', ועל אחת כמה וכמה מרק, הי' מערב מצה שרוי' (אפי' במאכלים שבמשך כל השנה כולה לא רגילים לאכלם עם לחם וכיו"ב).³¹

ד. כ"ק מו"ח אדמו"ר הורה גם לכל אלו שהסבו על שולחנו שיש לנהוג כן, וכן נהגו לא רק בפניו, בסעודות שהסבו על שולחנו, אלא גם שלא בפניו כו', ובמילא, נעשה הוראה לרבים,³² אנשים נשים וטף.³³

סעודת משיח

ה. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר, ש"סעודת אחרון של פסח היתה נקראת אצל הבעש"ט סעודת משיח", כי ב"אחרון של פסח מאיר

34 תשמ"ח שם ע' 142: "אנשים נשים וטף - כי הוא נשיא הדור, ה'נשיא הוא הכל".
ושם ע' 143: "הכוונה בזה... שמסעודת משיח באחרון של פסח, יומשך ההארה דמשיח בכל הענינים ופרטים בחיי היום יום (גם בגשמיות) של יהודי במשך כל השנה כולה. ובפסחות - שכל מה שיהודי עושה במשך כל השנה כולה, גם בעניני הגשמיים, יהי' חזור באלקות וקדושה (מעין ובדומה כפי שהי' לאחרי ביאת המשיח), ועד למסירת נפש דיחידה שבנפש (בחי' משיח שבנפש), ובשלימות, כדבעי למיעבד".

35 "ובפרט שגם מה שלא קיימו מנהג זה עד עתה אינו מפני התנגדות ר"ו, כי אם, מפני חסרון הידיעה וההבנה בגודל מעלת הענין כו', או מפני הרגילות בהנהגתו הקודמת, כלשון הידוע "מנהג אבותינו בידני", ולכן, כשיסבירו לו גודל מעלת הענין וכו'".

36 משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התועדות ע' 57: "...בודאי יתחיל לקיים מנהג זה, אף שלא הורגל בו לפני זה, במכל שכן וק"ו מכללות היחידות דתורת הבעש"ט בדורות שלפני זה, ועאכ"כ לאחרי שתורת הבעש"ט בכללותה נתקבלה ונתפשטה בכל תפוצות ישראל".

37... ע"פ כל האמור לעיל מובן עד כמה נוגע ומוכרח קיום המנהג דאכילת סעודת משיח באחרון של פסח גם ע"פ גולה דתורה... ושם ע' 55-6: "...ועוד וגם זה עיקר - שכיון שנתפשט המנהג דאכילת סעודת משיח, הרי, ההנהגה דהעדר האכילה היא היפך הציווי ד"אל תפרוש מן הציבור", והיפך הציווי דאהבת ישראל ואחדות ישראל, בכל השנה כולה, ועאכ"כ ביר"ט...היינו שבי"ט יש הדגשה יתירה על ההשתתפות עם הציבור כולו".

[ויש להוסיף בזה, שהחיוב לקיים המנהג דאכילת סעודת משיח משום "אל תפרוש מן הציבור" (וכללות הציווי דאהבת ישראל ואחדות ישראל) הוא בתקופה גם כשהיחיד נמצא בביתו, בקרן זוית שלו, כי, אע"פ שהציבור אינו יודע שיהיחיד פורש ממנו, הרי "כלפי שמי' גליא", ומה גם שהפרישה מן ציבור בענין מסויים יכולה להביא תוצאות בלתי-רצויות גם בענינים אחרים כו'; ועאכ"כ כשהפרישה מן הציבור תהי' בפרהסיא, כי ביר"ט מתאספים כולם בבית-הכנסת להתפלל בציבור, לשמוע קרה"ת וההפטרות כו', ומכריזים ברבים שבשעה פלונית יתאספו כולם יחדיו לסעודת משיח, וכיון שבמשך היום (בתפילה וכו') ראוהו עם הציבור כולו, הרי העדר השתתפותו בסעודת משיח היא פרישה מן הציבור בפרהסיא, כך, שהנהגה כזו מושללת לגמרי].

37 משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדות ע' 173. וראה משיחת אחרון של פסח תש"נ - התועדות ע' 79: "שמנהג זה שייך לכל אחד ואחד מישראל, דאף שההתחלה בזה היתה בקשר לתלמידי הישיבה, הרי, בשנים הכי אחרונות ובחצי כדור התחתון דוקא הצטרפו למנהג זה רבים מישראל, ועד לכל אחד ואחד מישראל וכו'".

וראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התועדות ע' 59: "...ובשנים האחרונות הולך ומתפשט ונעשה מנהג פשוט בכל מקומות מושבותיהם של א"ש, אצל כל אלה השייכים ומצטרפים לא"ש - באופן דמוסיף והולך, כפי שרואים במוחש שהשפעתם של א"ש הולכת וגדלה ומתפשטת ומתקבלת בנקל יותר כו', ועד שאפילו אלה שבכמה וכמה ענינים ומנהגים (כולל ובמיוחד בעניני אכילה ושתי') אינם שייכים לא"ש, נתפשט גם אצלם המנהג דשתיית ד' כוסות באחרון של פסח". ושם ע' 60: "...אשר מיד שנה בשנה הולך ומתפשט ומיתוסף ומתפשט עוד יותר (כ"ל), עד שסוף כל סוף יגיע ויתקבל המנהג בכל בית יהודי". וראה משיחת אחרון של פסח תנש"א - התועדות ע' 86: "עד שבדורנו זה נעשה מנהג פשוט והולך ומתפשט אצל רבים מבני ישראל (ועד לכל אשר בשם ישראל יכונה) בכל תפוצות ישראל".

27 משיחת לילות חג הפסח תשמ"ח - התועדות ע' 90: "וענין נוסף השייך במיוחד אלי - בנו בכורו של אדמו"ר ז"ל שנולד בחי' ניסן... והרי לאחרונה הרעישו אודות עריכת התועדות ביום ההולדת דכא"ר מישראל, ועאכ"כ יום הולדתו של יהודי שמסר נפשו על תורה ומצוות, עד כדי כך, שנשאר במאסר ובגלות עד סוף ימיו בחיים חיותו בעלמא דין, ולא עוד, אלא, שגם לאחרי הסתלקותו נטמן ונשאר במקום גלותו, ואין כאן המקום להאריך בענין שאינו גורם לשמחה גדולה וכו'".

28 "ולכן הרי הוא גם בבחי' "מאסף לכל המחנות" לכל עניני חג הפסח".

29 משיחת אחרון של פסח תש"נ - התועדות ע' 64: "כלשון המשנה "אם לא עכשיו אימתי" - הן בנוגע להעבודה הקשורה עם הרגעים דיום זה, והן בנוגע לעבודה הקשורה עם כל ימי הפסח... והעיקר - להמשיך עניני הפסח על כל השנה כולה בנוגע לעבודה במעשה בפועל, שהרי בכל הענינים ישנו הכלל ש"המעשה הוא העיקר" וכו'".

30 שם: "...ואעפ"כ, באחרון של פסח - לא זו בלבד שמקילים באכילת מצה שרוי', אלא אדרבה, מדקדקים ומהדרים לאכול מצה שרוי', כפי שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות הנהגת אביו, כ"ק אדנ"ע, הן בנוגע לתכלית ההירות ממצה שרוי' בשבעת ימי הפסח, והן בנוגע להיודר באכילת מצה שרוי' באחרון של פסח. וכן ראינו וכו'".

31 שיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדות ע' 171: "שמנה מובן גודל ההדגשה שבדבר, באופן דכל המרבה כו'".

32 "לא רק הנהגה השייכת ליחיד סגולה, ועאכ"כ לא רק לנשיאים בלבד, אלא וכו'".

33 שם ע' 171. ולהעיר משיחות לילות חג הפסח תשמ"ח הערה 259 - התועדות ע' 111: "התיקן והשלימות בנוגע להירות ממצה שרוי', נעשה (אף הוא) באחרון של פסח, שבו מהדרים לאכול מצה שרוי' דוקא".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עצמו, לאחר ימים הראשונים), כנהוג כאן, ונתפשט גם בעוד כמה וכמה מקומות⁴⁴.

ב. מי שאין ביכלתו⁴⁵ (מאיזו סיבה שתהי) להשתתף בגופו ישתתף במחשבתו, וכיון שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא, הרי זה נחשב כאילו נמצא בגופו בהמקום שבו נערך הכינוס-תורה⁴⁶.

ג. להשתדל בפירסום מנהג זה בכל שאר המקומות שעדיין לא נהגו כן – שגם במקומות אלו יערכו "כינוסי תורה" בהמשך ובסמיכות להימים טובים, ב"אסרו חג", או בימים שלאחרי זה, באופן שיוכל להיות "ברוב עם", כפי תנאי המקום⁴⁷.

ד. כשמחרת הפסח הוא ערב שבת - מתחיל ה"כינוס תורה" בערב שבת, והמשכו ביום ראשון לאחר השבת, שאז, יוכלו להשתתף בה"כינוס תורה" גם מערי השדה, ואם יוסיפו גם לאחר יום ראשון - מה טוב ומה נעים⁴⁸.

ה. שידפסו בקובץ הדברי תורה שמדברים בעת הכינוסים (בקלף נאה ודיו נאה כו⁴⁹), שגם אחרים יוכלו ללמוד בזה, ועל ידי זה - יהי "והעמידו תלמידים", עד ל"תלמידים הרבה" [שזהו גם התכלית של הכינוס תורה]⁵⁰.

44) משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התוועדות ע' 61: "יהי רצון שיתוסף ויתפשט ויתקבל בכל שאר המקומות".

45) שם: "ולכל לראש - יכריזו ע"ד הכינוס תורה, המקום והזמן, וכל שאר הפרטים הקשורים עם הכינוס תורה, והעיקר - שכולם ישתתפו בהכינוס תורה... בגופו, ומי שאין ביכלתו וכו'." [בענין ההכרזה ע"ד כינוס תורה ראה גם משיחת יום ב' דחג השבועות (התוועדות ב') תשמ"ט - התוועדות ע' 298: "ואח"כ צוה כ"ק אדמ"ר שליט"א להכריז ע"ד הכינוס תורה...". ועוד]. וראה שם ע' 296.

46) שיחת אחרון של פסח תש"נ - התוועדות ע' 78: "ובפרט שמעלת המקום שבו נערך הכינוס תורה - ביהכ"ס וביהמ"ד של כ"ק מ"ח אדמ"ר נשיא דורנו - מועילה ומסייעת להחשב כמו שנמצא גם בגופו".

47) משיחת יום ב' דחג השבועות (התוועדות ב') תשמ"ט - התוועדות ע' 294: "וכאן המקום להציע שישתדלו בפירסום... ויש להוסיף, שבנוגע לכל הענינים... יש נתינת-כח מיוחדת (לא רק מהענין דמ"ת, אלא) גם מהענין הדקדומי נעשה לנשמע שלפני מ"ת, היינו, שגם כשחסר בהבנה בשלימות בכל ה"ל, יש לעשות זאת גם באופן של הקדמת נעשה לנשמע".

וראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התוועדות ע' 62: "...כולל גם ההכרזה וההתעוררות שיחליטו עתה לערוך "כינוסי תורה" גם במקומות שמאיזה סיבה שתהי' לא הונהג עדיין מנהג זה. ויה"ר שמהם יראו וכן יעשו גם בכל שאר המקומות, ובפרט כשרואים שמוסיפים עוד יותר (במקומות שכבר נתקבל המנהג) - הן בכמות והן באיכות, כולל גם הוספה במספר המשתתפים בה"כינוס תורה" יותר מאשר ע"ד הרגיל בשנים הקודמות, מתוך שמחה וטוב לבב". וראה משיחת שלי"פ אחרי תשמ"ט - התוועדות ע' 69: "כדאי לעורר את בני ישראל בכל מקום ומקום האפשרי, שדבר נכון וטוב מאד שיעשו "כינוס תורה", בימים אלו שבשבעה זה (בסמיכות לחג הפסח), או על כל פנים בשבת הבאה או בימים שלאחרי זה (בכל מקום לפי תנאי המקום והזמן), ובמקומות שכבר עושים "כינוס תורה" - יוסיפו בזה, בכמות ובאיכות".

48) משיחות אחרון של פסח תשמ"ט - התוועדות ע' 61-62: "משא"כ בערב שבת, שלא יוכלו לבוא ולהשתתף בה"כינוס תורה" כדי שלא יגרע במעשיהם ועבודתם ופירותיהם במקום מושבם ביום השבת".

49) שם: "שעל ידי זה ישנם הדברי תורה באופן ד"תשים לפניהם", "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם".

50) משיחת שלי"פ אחרי תשמ"ט - התוועדות ע' 71: "...ומזה גם הלימוד בנוגע ל"כינוסי התורה"... שתכליתם צ"ל גם "והעמידו תלמידים הרבה". אחד מהדברים לוודא זאת - על ידי זה שמדפיסים בקובץ וכו'.

ח. כמה פעמים הורה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח להנהלת הישיבה (או באי-כחם) לחלק הד' כוסות לכל הנאספים³⁸.

ט. לפרסם ולפעול על עוד יהודים שיקיימו המנהג דשתיית ד' כוסות³⁹.

י. פשיטא - באופן של זהירות משיכרות, ח"ו⁴⁰, על ידי זה שיקח כוסות שלפי ערכו, או שישתה רוב כוס, וכיצא בו⁴¹.

לשתות כל הד' כוסות עם כוונה שזה שייך להגאולה

יא. אלה שספק אצלם אם שתו כל ד' הכוסות בכוונה שזה שייך לגאולה העתידה, בודאי ישלימו, דשתיית ד' הכוסות צריכה להיות באופן ודאי וברור⁴².

כינוס תורה

לערוך כינוס תורה באסרו חג, או בסמוך לו, בכל מקום

א. יש להזכיר ולעורר אודות המנהג בשנים אחרונות לערוך "כינוס תורה"⁴³ למחרת הפסח (נוסף לה"כינוס תורה" שנערך בחג הפסח

38) ראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 173: "ובנוגע לפועל - בודאי יקיימו עתה מנהג זה, על ידי זה שבאי-כח הנהלת הישיבה יחלקו ד' כוסות לכל המטובים כאן". וראה משיחת אחרון של פסח תש"נ - התוועדות ע' 79: "...תתן הנהלת הישיבה ד' כוסות לא רק לתלמידי הישיבה, אלא גם לכל הנאספים כאן, בביהכ"ס וביהמ"ד של כ"ק מ"ח אדמ"ר נשיא דורנו".

39) משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התוועדות ע' 60: "והמעשה הוא העיקר (לא רק המחשבה, הדיבור או השמיעה, ע"ד המנהג דשתיית ד' כוסות בסעודת משיח, כי אם, הקיום בפועל ממש)... והן בנוגע להפירסום והפעולה על הזולת, שעדיין יש שהות באחרון של פסח זה לפעול על עוד יהודים שיקיימו המנהג דשתיית ד' כוסות".

40) "זהירות משיכרות, ח"ו היפך הציווי והיפך הרצוי כו'".

41) משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 173.

42) מאמר ד"ה והחרים תשמ"ט - סה"מ מלוקט ח"ג ע' קכט הערה 20: "באמירת המאמר והוסיף כאן בתור ענין בפ"ע: ובודאי שכל אחד ישלים ד' הכוסות, וגם אלה שספק... וכאמור, שעל ידי זה מקרבים הגאולה העתידה". וראה אחרון של פסח תשמ"ט - התוועדות ע' 62: "אלה שיש להם ספק אם השלימו שתיית ד' הכוסות... (הן בכמות, והן באיכות, בנוגע לכוונה כו') - ישלימו באופן שיצאו מידי ספק, כמובן ופשוט, שענין נעלה כזה (ד' כוסות הקשורים עם הגאולה העתידה, כ"ל בארוכה) צריך להיות באופן ודאי וברור (ללא שום ספק)".

תשמ"ט שם ע' 59-60: "יש להוסיף ולבאר הקשר והשייכות דגאולה העתידה למספר ד'... שסמך ד' רומז על שלימות העולם שתהי' בגאולה העתידה (לאחרי גמר ושלימות מעשינו ועבודתנו)" - שהעולם יהי' מוקף מכל ד' רוחותיו, בציור של מ"ם סתומה, שרומז על הגאולה. ועוד רמז בזה - ע"פ מ"ש בהפסרת היום אודות הגאולה העתידה "ואסף נחדי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ".

...וגם אלה שכבר שתו ארבע כוסות, אבל הי' חסר אצלם בכוונה המתאימה והראוי' (בקשר ובשייכות לגאולה העתידה) - ישתו עוד הפעם... ויה"ר שכא"א יקיים המנהג דשתיית ד' כוסות כדבעי, מתוך כוונה המתאימה והראוי', ומתוך שמחה אמיתית".

43) ראה משיחת שלי"פ אחרי תשמ"ט - התוועדות ע' 68: "א' מהטעמים למנהג שהונהג (כבר כמה שנים), שבהמשך ובסמיכות לחג הפסח, יעשו "כינוס תורה"... שכו"כ שק"ט ומפלפלים בדברי תורה - כי בהמשך לחג הפסח מתחיל מחדש הענין ד"משה קיבל תורה מסיני" תושב"כ ותושבע"ל (וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש), במילא הרי זה זמן המתאים להוסיף בלימוד התורה, והגם שהכינוס תורה הוא מנהג ישראל (ולא חיוב) - הרי מקיימים עי"ז - בשעת הכינוס - מ"ע מן התורה דת"ת ות"ת דבנים, וביחד עם זה - עם הרגש והתלהבות שניתוסף ע"י מנהג, וע"י רבים".

וראה משיחת יום ב' דחג השבועות (התוועדות ב') תשמ"ט - התוועדות ע' 294: "שגם השיעורים שהם מזמן לזמן, ועד כמה פעמים בשנה בלבד, כשהם באופן של קביעות, יש להם תוקף כמו ענין תמיד, כפי שמצינו בקרבנות, שכל קרבן שישלו זמן קבוע דוחה שבת, כמו קרבן תמיד שהמנו בכל יום ממש הכוונה היא - להמנהג שנקבע מכל"כ שנים ובכל"כ מקומות לערוך "כינוסי תורה" לאחרי ובסמיכות לכל א' משלש רגלים... כולל ובמיוחד חג השבועות, שלהיותו "זמן מתן תורתנו" הרי זה הזמן הכי מתאים לעריכת "כינוס תורה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד